

Na svatého Longina, (15.3.) práce v poli začíná, je to svátek svätce, kolem kterého jsou známé různé legendy

Svatý Longin, tak se totiž podle legendy jmenoval muž, který velel četě římských vojáků při Kristově cestě na Golgotu a následně i při jeho ukřižování. Jmenoval se přesněji Longinus Gaius Cassius. Neboť to byl on, kdo kopím probodl Kristův bok a spatřil vytrysknout vodu a krev. Vystříklá krev vyléčila také jeho šedý zákal a tento muž byl prvním člověkem, který zvolal, že Kristus je skutečně Syn Boží. Prozřel několikanásobně. Poté si vyžádal, aby mohl strážit hrob Kristův a byl svědkem jeho zmrtvýchvstání. Kopí má v řečtině název lonché (longche), oporu by ono jméno mělo i v latině longinus (longus) dlouhé kopí. Voják ten, původně

pocházející z Kadopacie, se stal učedníkem Kristovým a šířil křesťanské učení. Jedna z legend říká, že ho dopadli z Pilátova příkazu, a byl následně sťat sekerou. Druhá legenda hovoří o tom, že opustil armádu a stal se mnichem v Caesareji. Zde byl nakonec sťat, protože odmítl obětovat pohanským bohům.

Longin byl jedním z legionářů, který byl přítomen na Golgotě při ukřižování a byl to on, který kopím probodl Ježíšův bok. Když uviděl znamení, která se ukázala při smrti Kristově (zatmění Slunce, zemětřesení), uvěřil v Krista. Legenda tvrdí, že nejvíce k tomu přispělo toto: Vlivem choroby se mu kalil zrak. Náhodou se dotkl rukou potřísněnou Kristovou krví, která stékala z jeho kopí, svých očí a okamžitě viděl jasně. vzdal se vojenské služby, poučen apoštoly strávil osmadvacet let životem mnicha v Césareji a slovem i příkladem obrátil mnoho lidí na víru. Když pak byl místodržitelem zadržen a nechtěl obětovat modlám, místodržitel mu dal vyrazit všechny zuby a uříznout jazyk. Longin však neztratil schopnost mluvit, vzal sekeru, modly rozbil a rozsekal a řekl: „Uvidíme, jsou-li to bohové.“ Démoni vyšli z modl a vstoupili do místodržitele a všech jeho druhů. Ti zešíleli a vrhli se s řevem Longinovi k nohám. Longin jim řekl: „Proč bydlíte v modlách?“ Oni mu odpověděli: „Kde není vyslovováno jméno Kristovo a umístěna jeho znamení, tam je náš příbytek.“

Místodržitel nejen zešílel, ale také ztratil zrak. Longin mu řekl: „Věz, že se nemůžeš uzdravit, leda až mne zabiješ, neboť jak budu tvým zásahem mrtvý, budu se za tebe modlit a pomohu ti k zdraví tělesnému i duševnímu.“ Místodržitel mu dal okamžitě utnout hlavu, potom šel k jeho mrtvému tělu, vrhl se před ním na kolena a s pláčem činil pokání. Ihned nabyl znovu zraku a zdraví a ukončil svůj život ve víře a v dobrých skutcích. To praví o svatém Longinovi Legenda aurea – středověká Zlatá legenda od Jakuba de Voraigne.

A jak to vidíme dnes?

Mezi nejposvátnější křesťanské relikvie patří nenápadné kopí s magickou mocí. Proč? Jeho ostrá špička prý zajela do Ježíšova těla, když ve 33 letech trpěl na kříži. Poklad má být k vidění ve vídeňském hradu Hofburg. Nemálo badatelů však tvrdí, že údajně zázračné kopí, o kterém píše i bible, se nedochovalo!

Dodnes se historici neshodli, zda milosrdný akt probodnutí boku provedl Longin svým vlastním kopím, nebo použil zbraň, kterou na popraviště přinesl kapitán chrámové stráže. Patřila židovskému králi a byla symbolem zmocnění Kristovu popravu provést. Jinak by jim to římská

legionáři na popravišti nedovolili! Jisté však je, že kopí, které probodlo Ježíše, se stalo významnou posvátnou relikvií. Vlastník prý ovlivňoval osudy celého světa – v dobrém, či zlém.

Kopí postupně putovalo dějinami. Traduje se mj., že kopí svatého Longina bylo objeveno v Antiochovi roku 1098 v průběhu první křížové výpravy. Potom se prý dostalo až k prvnímu novodobému říšskému císaři Karlu I. Velikému, kterému pomáhalo jako talisman. Tady je však dost velká časová nesrovnalost, neboť Karel Veliký se narodil již kolem roku 750, tedy několik staletí před zmíněnou výpravou. Nicméně se tvrdí, že se zázračným kopím prošel 47 vítězných tažení a navíc prý díky němu získal jasnozřivost. Britský badatel a spisovatel Trevor Ravenscroft uvádí, že od římské korunovace Karla Velikého v roce 800 až po Adolfa Hitlera vlastnilo kopí 45 vládců.

Posledním oficiálním držitelem Longinova kopí se stal Adolf Hitler. Poprvé na něj fascinovaně zíral jako patnáctiletý ve vídeňském hradu Hofburgu, někdejší císařském sídle. Po připojení Rakouska k Německu nechal Hitler 13. října 1938 celý říšský poklad převézt do Německa. Vystavovali ho v kostele sv. Kateřiny v Norimberku - městě pro nacisty kultovním. Když však britské bomby poškodily kostelní střechu, Němci vzácné předměty spěšně „uklidili“ do různých podzemních úkrytů. Teprve 30. dubna 1945 našli američtí vojáci přístupovou štolu k trezoru, který ukrýval část pokladu – a hlavně kopí. Toho si však Američané zprvu moc nevšíмали – dokud nepřišel jejich oblíbený generál George Smith Patton. Jako milovník historie legendu o Longinově kopí velmi dobře znal. Jistě by se radoval, kdyby se kopí dostalo do USA, avšak generál Dwight Eisenhower, velitel spojeneckých vojsk v Evropě, přikázal vrátit klenoty do Rakouska, odkud je předtím Hitler odvezl. V lednu 1946 se tak údajně Longinovo kopí vrátilo nazpět na hebkou podušku do Hofburgu, kde ho mohou obdivovat zájemci.

Existují názory, že Američané do Hofburgu vrátili pouhou kopii a originál převezli do Pentagonu, aby jim pomáhal „ovládat svět“. Více mohl vědět generál Patton; ten však zahynul (jako šedesátiletý) podivnou tragickou smrtí hned 21. 12. 1945. Longinovo kopí bezesporu není žádným výmyslem! Longinus uskutečnil řádný skutek náležitým způsobem na patřičném místě v rozhodujícím okamžiku času. A v tomtéž okamžiku se ocitl výhradně v jeho ruce všecek budoucí vývoj země i lidstva. Kolem Longinova kopí se utvářela legenda, že kdokoli je vlastní, drží v ruce osud světa. Neboť v průběhu staletí křesťanských dějin kterýkoli vlastník kopí mohl podle sebe utvářet běh dějin náležitým naplňováním náležitých cílů Ducha času (tedy lidského pokroku) v souladu se specifickými úkoly v rámci dané doby v evoluci vědomí člověka. Anebo se mohl stát médiem pro Antiducha času (tedy odpůrce pozitivního vědeckého vývoje) a zmíněným cílům klást překážky, aby svedl lidstvo k uctívání falešných bohů či do propasti materialismu.

Kopí uložené ve vídeňském Hofburgu je velmi zvláštní. Sestává totiž ze dvou částí, které drží pohromadě stříbrná tulejka. Svým charakterem tedy neodpovídá běžnému válečnickému kopí. Jde zřejmě o zbraň ceremoniální, která měla demonstrovat neomezenou moc panovníka. Podle odhadu odborníků bylo vyrobeno přibližně kolem 8. století. To jasně vylučuje, že by se jednalo o zbraň, která byla použita přímo při Kristově ukřižování, a stala se tak jedním z nejsilnějších křesťanských symbolů. Uvnitř kopí je dále zabudován hřeb, kterým byl údajně Ježíš přibit ke kříži. Hřeb ovšem byl ke kopí přidán až o mnoho let později. Domníváme se, že toto kopí setník Longinus, který se potom stal velmi pobožným, určitě nikdy v ruce nedržel.

Kopí svatého Longina upadlo do času zapomnění. Jak to bylo ve skutečnosti? To ví jen Bůh!?